Berchorius, Petrus: Liber Bibliae moralis
[Cologne]: Bartholomaeus de Unkel, 17 Mar. 1477, 1477 Seite 579

Significabat aūt d̃s ꝙ ipsū nu
merabat ⁊ pōderabat opa sua qñ
tū valebant: et qꝛ deficiebat ĩ nu
mero et pōdere tūc diuidebat r̃g
num eius et sibi auferebat et sic
factum est ꝙ in ipsa nocte rex
q̃ obsidebat cĩtatẽ cepit eū ⁊ occi
dit et regnū ei⁹ et totā substācĩā
deuorauit. Baltazar qui intpre
tatur deuorans diuicias. signifi
cat mundi diuites et potētes q̃
non cessant diuicias deuorare et
accumulare nec tamen ab eis sa
tiantur: quia venter impiorum ĩ
satiabilis est Prou. xiij. Isti sūt
reges babilonis. quia regūt mū
dū vbi non est nisi cōfusio Ozee
viij. Ipsi regnauerunt. sed nō ex
me ⁊c̃. Isti cotidie obsidentᷣ a re
ge psarum id est a dyabolo qui
est rex sup omnes filios supbie.
Job xli. Sed vere isti nō curant
de ista obsidione scꝫ de dyabolo
qui continue p tēptacionẽ et tri
bulacionẽ et mortis tempalis ⁊
eterne temptacionẽ ipsoꝶ obsidꝫ
et infestat ymmo pro certo ipsi
vacant cōuiuijs. ludis. potibus.
et cibis. et cum vxorib⁹ suis ⁊ fa
miliaribus ⁊ dijs suis idest illiꝶ
de parentela sua de quib⁹ magis
sperant et exultant in vasis aure
is et argenteis bibere delectantᷣ
Sed pro certo deo sepe dsplicet
huiꝰ modi vanitas ⁊ prospeitas
⁊ ideo dum sunt in aula babilo
nis idest prosperitatis mundaẽ
quando nō cogitant de futuriꝶ de
us mittit suam manū .i. potesta
tem et virtutem ⁊ in piete corpo
ruꝫ sententiā scribit et dicit Ma
ne thetel. phares. Quia ipse nu
merat tempus et vitam eorum
et ipsam p̃sumit: et ip̃e eciā pon
derat quantū de virtutibus et vi
cijs habeant et tandem diuidit
eos scilicet animā a corpe sepan
do per mortem vel diuidit eoꝶ sci
licet a societate fidelium ⁊ ptem
eorum ponit cum infidelib⁹ ĩ in
ferno et ideo rex psaruꝫ idest dy
abolus audita dei volūtate ⁊ sen
tencia ipsos corpalitᷣ et eternali
ter occidit qui ipsos tam diu ob
sedeāt ĩ hoc mūdo. Luce xij Stul
te hac nocte repetēt animā tuaꝫ
a te que aūt cōgregasti cui⁹ erūt
⁊c̃. Vel ista dic cōtra executores
testamentorum qui scilicet mor
tuo diuitẽ ⁊ lecta testamēti scrip
tura optime numerāt et ponderāt
bona sua: ipsaqꝫ ĩter se diuidūt
et dispensant Ideo bene dicitur.
Diuisū est regnum tuum. ⁊ datū
est psis et mediꝶ idest tuis execu
toribus et alijs Si viꝶ dic inter
pretacōnem de medis ⁊ psis ⁊c̃.
Unde tales sic morienteꝶ possunt
de suis executoribūs dicere illd̃
p̃s. Diuiserūt sibi vestimenta me
a ⁊c̃. Cū daĩel esset honoratissi
mus in palacio inuiderunt ei ali
qui principes et ideo ipsum mit
ti in lacum leonuꝫ propt̃ hoc ꝙ
deum colebat procurauerūt. sed
statim affuit dei prouidēcia qui
danielem inter leones illesuꝫ ser
uauit Quod vidēs rex ĩ crastinū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-260/0579
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG